

چهارشنبه 23 اسفند 1396

[printpdf](#)
[print](#)

سعیدعلی حسینی، نایب قهرمان وزنه‌برداری جهان و چهره برتر ورزش ایران در سال 96 : مزد صبر و زندگی سالم را گرفتم

سعیدعلی حسینی یکی از چهره‌های ورزش ایران در سال 96 که پس از 8 سال محرومیت امسال دوباره به میادین برگشت و در رقابت‌های وزنه‌برداری جهانی آمریکا دو برنز و یک نقره گرفت، معتقد است که مزد صبر و زندگی سالمش را گرفته است.

به گزارش پایگاه اطلاع‌رسانی سازمان ورزش بسیج، سعیدعلی حسینی یکی از چهره‌های ورزش ایران در سال 96 بود؛ جوان اردبیلی که پس از هشت سال محرومیت، در مسابقات وزنه‌برداری جهانی آمریکا دوباره به روی تخته برگشت و با ثبت وزنه 203 در یک ضرب و 251 در دوزخ و مجموع 475 کیلو توانست یک مدال نقره و دو برنز برای کشورمان به دست بیاورد و بازگشت فوق‌العاده‌ای به ورزش داشته باشد. حسینی که در کنار ورزش تحصیلاتش را هم پیگیری می‌کند و امسال بدون استفاده از سهمیه و با دادن کنکور در مقطع دکترا قبول شده است، در گفت‌وگویی از روزهای محرومیت و بازگشت دوباره‌اش صحبت کرده است.

در مصاحبه‌ای پس از مسابقات جهانی آمریکا گفته بودید ای‌کاش‌های زندگی‌ام تمام شد، می‌خواهیم از همین جمله صحبت‌تان را آغاز کنید.

هشت سال پیش که رکورددار جوانان جهان شدم، رکوردهایی را ثبت کردم که از آن سال تا به امروز می‌توانستم طلا یا نقره بگیرم. وقتی آدم احساس می‌کند که این توانایی را دارد برای کشورش افتخار بیاورد و دل مردم شاد کند اما یکسری اتفاقات می‌افتد و نمی‌گذارد به هدف‌هایی که توانایی‌اش را هم دارید برسید، سبب می‌شود ناراحتی و یک‌ای کاشی درون آدم به وجود بیاید و آدم به خودش می‌گوید کاش من هم می‌توانستم باعث خوشحالی و سربلندی کشورم شوم و این اتفاق نمی‌افتاد. خلاصه خدا قسمت کرد تا دوباره بتوانم به مسابقات برگردم و بعد از هشت سال آن چیزی که در توانایی‌هایم بود را برای کشورم انجام بدهم و مدال‌های نقره و برنز جهانی را کسب کنم.

هشت سال از مسابقات دور بودید و اولین رقابتی که پس از بازگشت روبه‌رویتان بود مسابقات جهانی

بود، با آن انگیزه بالا، چه مدالی در ذهنتان بود؟

پیش از مسابقات جهانی آمریکا در اردوی بابلسر که بودیم در حرکت دوم در یک ضرب 210 و دو ضرب 253 کیلو را زده بودم، خیلی آماده بودم و به رقابت برای مدال طلا فکر می‌کردم اما پس از آن از ناحیه زانو آسیب دیدم و یک هفته مانده به مسابقات نتوانستم خوب تمرین کنم و بیشتر به این فکر بودم که فقط در مسابقات حضور پیدا کنم و هر چه توان دارم بگذارم و حداقل دست خالی برنگردم. به هر حال ورزشکاری که سه هفته قبل از مسابقات نتواند تمرین کند و فشار لازم را در تمرین بیاورد، بیشتر به دنبال این است که بهترین نتیجه را با آن شرایطی که دارد، کسب کند.

وقتی در مسابقات جهانی آمریکا روی تخته رفتید، در حرکت یک ضرب دو وزنه اول را انداختید، لحظه سختی برایتان بود و می‌توانست بازگشت‌تان را خراب کند!

در واقع وزنه 203 برای من وزنه خیلی سنگینی نبود، افتادن وزنه علت ورزشی داشت و به خاطر مسائل روحی- روانی نبود. به هر حال با توجه به آسیب دیدگی‌ام چند هفته نتوانسته بودم فشار لازم را در تمرین بیاورم و دستم حتی به میله نخورده بود. سعی کردم در روز مسابقه با توجه به توانایی که دارم به زانویم فشار بیاورم اما خوب چون تمرین نداشتم، ریتم هماهنگی در وزنه زدن نداشتم. دو وزنه اول در آن اتفاق افتاد اما خدا را شکر در ادامه نتوانستم جمع کنم و در دوضرب هم سه وزنه را بالای سر ببرم.

لحظه‌ای که وزنه دوم را انداختید، در ذهن و فکرتان ناامید نشدید. اینکه بگویید نمی‌شود؟

نه، اگر قرار بود ناامید شوم، هشت سال پیش که اتفاق محرومیت برایم افتاد، باید ناامید می‌شدم. خدا به من عنایت داشت و من را صبور کرد. یاد گرفته‌ام باید تا آخر تلاش کنم و تا دقایق آخر دست از مبارزه برندارم و ناامید نشوم.

برگردیم به سال 88 و اتفاقات آن سال. با محرومیتی که برایتان به وجود آمد، شاید هر ورزشکار دیگری جای شما بود ورزش را رها می‌کرد اما سعیدعلی حسینی چه انگیزه و روحیه‌ای داشت که توانست پس از آن همه سال محرومیت برگردد و نایب قهرمان جهان بشود؟

ابتدا مثل هر ورزشکار دیگری که این اتفاق می‌تواند برایش بیفتد ناامید و ناراحت بودم ولی خوب با گذشت زمان و با درک این موضوع که با صبر این مدت می‌گذرد و می‌توان دوباره به ورزش برگشت، از آن ناراحتی اولیه فاصله گرفتم. ورزش را به صورت تفریحی و برای سلامتی همچنان ادامه دادم، سال 2015 که اعلام شد قوانین عوض شده و می‌توانم زودتر به مسابقات برگردم با توجه به توانایی که در خود می‌دیدم و رکوردهایی که در جوانان جهان ثبت کرده بودم، می‌دانستم می‌توانم با ثبت همان رکوردها هم موفق شوم، بنابراین تلاشم را برای بازگشت مضاعف کردم. چون از مسیر زندگی سالم و ورزش جدا نشده بودم، این به بازگشت سریع‌تر من کمک کرد. یکی از دلایلی که باعث می‌شود برخی ورزشکاران پس از پایان محرومیت‌شان موفق نشوند به این دلیل است که آنها از مسیر زندگی حرفه‌ای و سالم خارج می‌شوند ولی من هم ورزش را در روزهای محرومیت ادامه دادم و هم تحصیلاتم را پیگیری کردم. هر چه قدر تمرین می‌کردم، می‌دیدم بدنم خوب جواب می‌دهد و تلاشم را بیشتر کردم تا به مسابقات جهانی رسیدم.

رقابت با بهداد سلیمی را چگونه می‌بینید؟ رقیب سرسختی دارید. البته رقابت شما دو نفر می‌تواند با توجه به بازی‌های آسیایی و المپیک توکیو برای کشورمان مدال‌های رنگارنگی را به ارمغان بیاورد.

بعد از هشت سال که برگشتم و تجربیات مختلفی که کسب کردم، دیگر مانند روزهای جوانی به رقابت فکر نمی‌کنم. بیشتر هدفم این است که اگر من توانایی دارم، اگر بهداد توانایی دارد، به همدیگر کمک کنیم تا یک نتیجه خوبی برای کشورمان کسب کنیم. خوشبختانه قوانین هم اجازه می‌دهد که در سنگین وزن دو نفر از یک کشور حضور داشته باشند. به این صورت نیست که صد درصد بخواهم با بهداد رقابت کنم. بیشتر دنبال این هستم که توانایی‌هایم را ثابت کنم و برای کشورم مثرتر باشم. خوب هر نتیجه‌ای پیش بیاید، پیش بیاید، در یک مسابقه ممکن است اول شوم و در مسابقه دیگری دوم. دیگر مانند گذشته فکر نمی‌کنم که خدای نکرده به این یا آن وزنه‌بردار نیازم. تلاش می‌کنم بهترین نتیجه را بگیرم و حالا روز مسابقه است و بالا و پایین دارد.

در رؤیای سعیدعلی حسینی حتماً رسیدن به طلای المپیک در بالای هدف‌هایش قرار دارد، درباره‌اش صحبت می‌کنید؟

یک ورزشکار همیشه برای رسیدن به بهترین‌ها تلاش می‌کند. من هم هشت سال منتظر ماندم تا این فرصت پیش بیاید و توانایی‌هایم را ثابت کنم. مدال طلا هم خوش‌رنگ‌ترین مدال است و تمام تلاشم را می‌کنم که این افتخار را به دست بیاورم، حالا چه من یا چه بهداد، مهم نام کشورمان است.

سال 96 رو به پایان است. اگر بخواهید امسال را برای خودتان توصیف کنید، چه می‌گویید؟

سال جاری هم از نظر ورزشی و هم تحصیلی برای من سال خیلی خوبی بود، چون بدون اینکه از سهمیه استفاده کنم با دادن کنکور در مقطع دکترا قبول شدم و این برای من با ارزش است. در ورزش هم فرصت دوباره‌ای به من داده شد و تمام سعی‌ام را کردم که از آن استفاده کنم، به خصوص که لطف خدا همیشه شامل حال من است.

دسته بندی: [ورزش کشور](#)

<http://basijisport.ir/node/1151>